

Medlem af Inatsisartut
Akitsinnguaq Olsen

Svar til § 37 stk. 1 spørgsmål nr. 181 om selvforsyning af råvarer

Naalakkersuisut har den 23. september 2011, modtaget et § 37 stk. 1 spørgsmål fra Dem vedr. selvforsyning af råvarer. Spørgsmålet blev henvist til besvarelse i mit område.

Der spørges om følgende:

1. Hvilke konkrete resultater har Naalakkersuisut nået i forbindelse med at fremme selvforsyningen af råvarer?
2. Hvor mange bygder mener Naalakkersuisut ikke kan opnå en sådan grad af selvforsyning, at de har nogen eksistensberettigelse og har man sat navn på disse bygder?

Ad. 1)

Arbejdet ved *Øget Selvforsyning* har for det meste karakter af oplysning og formidling af budskabet med henvisning til Koalitionsaftalen fra 2009. Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug har til opgave at skulle implementere dette budskab i sit daglige arbejde.

Siden efteråret 2010 har Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug været med til arrangementer, der har til sigte at forøge vores forbrug af grønlandske fødevarer. Disse arrangementer har været med til at forklare nogle af grundene til hvorfor befolkningen ikke køber mere af grønlandske råvarer end de gør i dag, og dermed været med til at udstikke i hvilken retning det videre arbejde skal foregå.

Flere af møderne er foregået mellem relevante parter, såsom berørte Departementer, Grønlands Arbejdsgiverforening, Pilersuisoq, Kalaallit Nunaanni Brugseni, repræsentanter fra producenter, KNAPK, lokale KNAPP'er, KANUKOKA, kommuner og repræsentanter fra kommunale institutioner m.fl.

I forbindelse med borgermøder, møder med KNAPP'er og valgte repræsentanter i kommunerne, via deltagelse i fødevarekonferencer i 2009, 2010 samt Inspiratorium for Fødevarer i Narsaq i slutningen af september 2011 har jeg agiteret for nødvendigheden af øget og bedre udnyttelse af vores naturrigdomme blandt andet for at reducere importen af fødevarer. Øget anvendelse af vores egne ressourcer vil hjælpe samfundet til at øge selvårenhed, både i økonomiske og biologiske henseender.

Budskabet er til min store glæde modtaget meget godt og især i Kommune Kujalleq har jeg observeret stor bevidsthed om øget selvforsyning og udnyttelse af grønlandske produkter, som blandt andet ses ved kommunens initiativer via Inspiratorium for Føde-

06. okt 2011
Sagsnr. 2011-056104
Dok. Nr. 734661

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 47 04
E-mail: apnn@nanoq.gl www.nanoq.gl

varer og institutionernes større bevidsthed om anvendelse af grønlandske fødevarer og især det kommende Festival for Fødevarer i 2012 viser at vi er på rette vej.

Rent konkret kan jeg ikke vise tal for resultater, men jeg er sikker på at vi kan se forbedret udnyttelse af vore egne ressourcer de følgende år. Men det er først i år og sidste år at jeg observerer at mine budskaber, siden jeg blev medlem af Naalakkersuisut, er begyndt at virke.

Den største ære skal dog gives til de organisationer, institutioner og fora som selv tager initiativ til øget og bedre udnyttelse af vores ressourcer, fordi politiske budskaber alene ikke kan bære bevidstgørelsen. Der skal ske konkrete handlinger, og disse sker f.eks. hos producenter, institutioner som har føling med trenden.

Det politiske fokus, der har været på hjemmemarkedssalget har også bidraget til at detailkæder og restauranter har fokuseret på at markedsføre og forøge salget af hjemmemarkedets produkter.

Denne forøgelse af hjemmemarkedssalget har blandt andet også smittet af på et produktionsselskab som Arctic Green Food A/S, der som følge heraf har oplevet en stigning i deres omsætning for salget på hjemmemarkedet, og en øget beskæftigelse til forarbejdningen af deres produkter i deres produktionsanlæg.

En af de oftest fremkomne grunde til hvorfor folk ikke bruger mere af grønlandske fødevarer er prisen på disse. Flere repræsentanter melder dog at priserne ikke er problemet, men tilgængeligheden. I nogle tilfælde kan der være infrastrukturelle og markedsbestemte faktorer udenfor Naalakkersuisut's rækkevidde, som har en indflydelse på priserne. Dog står det klart at råvarenes vej til køkkenbordet er alt for lang i de fleste af tilfældene. Hvilket betyder blandt andet at berørte parter bør have større dialog og kontaktflade. Der er også brug for flere fangere med tilladelse til at sælge/indhandle direkte til butikkerne, som ligeledes også skal have en veterinærgodkendelse til indkøb/indhandling af fødevarer.

Ad. 2)

Graden af enkelte bygders evner til at forsyne sig selv skal ikke bruges som målestok for deres eksistensberettigelse.

Jeg har den klare holdning og erfaring efter mange borgermøder, at bygderne og de mindre byer er bedre til udnyttelse af vores naturressourcer ved f.eks. at familierne indsamler til vinterforråd i større grad end andre områder, samt at det til dagligt er nemmere med udnyttelse af vores råvarer fra fjord til bord i nævnte områder.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Ane Hansen